

НАША ВІДПОВІДЬ—

ПРАЦЯ УДАРНА

На початку четвертого, визначального року п'ятирічки, коли комсомольці підбавали підсулки соціалістичного змагання за минулий рік і брали нові на нинішній, хтось із двох запропонував:

— Давайте візьмемо шефство над вирощуванням цукрових буряків.

Довго й жваво того вечора проходили комсомольські збори в колгоспі «Перше травня». Було вирішено створити комсомольську ланку та вирощуванню цукристих. Тоді обрали й ланкову — обліковця Валентину Філяк.

Протягом зими спілкування молоді провела кілька членів ланки по заготівлі перетопленої сипцю. Його було подрібнено і просіяно, а потім зароблено в грунт разом із насінням буряків.

До і після появи сходів колгоспні механізатори двічі заборонували закріплену за комсомольцями площу. А коли чітко прорізалися рядочки, заграли всіма барвами веселки перші листочки кріхтих рослин, біля плантації зупинилася автомашинка з молоддю. З сміхом, жартами, комсомольці зістрибують на землю і гуртуються навколо ланкової.

Зборів ніхто не відкидав. Вони почалися якось самі собою.

— Завдання кожного не тільки в тому, — говорить агроном-хімік Ольга Гордієнко, — щоб сформувати густоту рослин на своїй двогектарній площі, а й довести, що й на нашій землі можна одержувати 300-центнерні врожаї коренів.

Ось все позаду. Тепер кожний комсомолец проріджує рослинки, як досвідчений буряківник. Он там, зосереджено звавши брови, трудиться секретар комсомольської організації колгоспу Ольга Тірої, а далі — бухгалтер контори правління Валентина Шаповал, доярка Валентина Журба, водій Юрій Філяк, зоотехнік Валентина Марченко, пропагандист сітки комсомольсь-

кої політосвіти, вчителька Піщанобридської середньої школи Л. О. Сидоренко.

Поле купається в золотому морі проміння. Ось швидко підкотив потужний К-750. До працюючої молоді підходить секретар парторганізації колгоспу О. А. Заворотнюк. У його руках — газета, Партійного ватажка відразу обступують комсомольці.

— Що нового привезли нам, Олександр Антонівичу?

— Сьогодні опубліковано Звернення Центрального Комітету КПРС до всіх виборців, громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Хочу ознайомити в першу чергу вас, бо впевнений, що кожен понесе зміст цього важливого документа в маси. Юнаки і дівчата уважно слухають пропагандиста.

І особливого значення для кожного набирав сьогоднішній трудовий день, з ще більшим ентузіазмом хочеться працювати завтра.

Так, на колгоспних комсомольців можна покластися. Вони з честю виправдають довіру партії і народу.

Наближається вечір. Проміння сонця ніби ковзає по плантації. Пора кінчати роботу. А ось і автомашинка м'яко підкотила до краю поля.

Через кілька хвилин вона вже мчала добре вкоченим пугівцем до Піщаного Броду. А разом з нею над безкраїм степом неслася комсомольська пісня.

А. РУДЕНКО,
працівник Добровеличківської райгазети «Сільське життя».

На знімку: секретар парторганізації колгоспу О. А. Заворотнюк знайомить членів комсомольської ланки із текстом Звернення ЦК КПРС до всіх виборців, громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ — ПЕРЕВИКОНАЄМО!

Велике трудове напруження панує в ці дні в нашому колективі. Звернення ЦК КПРС та ЦК ВЛКСМ до всіх виборців надихнули нас на нові трудові звершення, внесли поправки у особисті плани і зобов'язання.

Хочеться ділом відповісти на довіру партії і уряду, вишалею пам, молодим виборцям.

Якщо раніше 11—16 літрів молока на корову було мало не рекордом, то тепер стало звичайною трудовою нормою. А це значить, що зобов'язання більшості наших доярок — 3500 літрів молока за рік від кожної закріпленої корови — не тільки буде виконано, а й значно перевищено.

К. МАСЛЮВА,
доярка, групкомсорг молочнотоварної ферми колгоспу «Перше травня» Маловисіківського району, делегат XVII з'їзду ВЛКСМ.

Рік видання XV
№ 67 (1859).

1 ЧЕРВНЯ

1974 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАНІЄСЯ!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ВЛКСМ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

ПРО ЩО РОЗПОВІСТЬ ВАЛЕНТИНА?

Валентина закінчила доїння. Телер можна і поговорити. І вона почала розповідати про подруг: завзяту, прищипову дівчатку працюють поруч, завжди допоможуть. А потім ділилася враженнями про засідання бюро міськкому комсомолу, міркувала, як працювати далі. І в кожному її слові відчувалася небайдужість до професії доярки. А коли мова зайшла про особисті успіхи, була небагатослівною.

— Люблю доглядати корів. Люблю змагатися... — на її обличчя лягла привітна посмішка. Поводі вона розговорилася і повідала про те, як стала дояркою.

На фермі Валентина — не новачок. Ще в школу бігаючи, нерідко заходила до батька на ферму (був тоді завідуючим). Дивилася, як поразалися молоді білі корів. Хотілося й собі одягти халат, як у них, взяти у руки дійницю...

Спалили роки, як пісня... Закінчила школу — та й на ферму. П'яту весну на ній зустрічає. За цей час домоглася неабияких успіхів, а минулого року виборола перше місце в соціалістичному змаганні серед молодих доярок району і, включившись у боротьбу за приз газети «Молодий комунар» «Перший тритисячний Кіровоградщини», увійшла до десятки кращих молодих доярок області.

Та заспокоюватися доярки не збираються. У четвертому, визначальному році п'ятирічки Валентина Тарасенко вирішила перейти чотиритисячний рубіж. Її подруга — надійти по три тисячі п'ятсот кілограмів молока від корови.

Тарасенко надійшла за 4 місяці тисячу триста кілограмів. Іванченко — лише на 84 менше. Валю це радує: «Змагання у нас напружене, кожна прагне не відстати, докладає всіх зусиль, щоб виконати завдання».

Запорукою успіху Валентина Тарасенко вважає правильно організовану п'ятинну роботу, раціональне використання кормів. В господарстві кормова база хороша. «Одержуємо для згодовування си-

лос та різку, — розповідає вона, — сіна, буряки, сніп, дерть».

Під час роздачі кормів роботи у Валентини — хоч і відбувалася. Добре вичила смаки своїх підопічних, тож намагався задовольнити їх. Один тварини більше дає сена, інший — буряків. Отак і варіює раціон. А це допомагає збільшувати надой. Зараз корови з її групи дають в середньому по дванадцять кілограмів молока щодня.

А на з селом уже й піч, ферма ще вогнями вікон. Іде Валентина додому — нехай трохи стомлена, та на серці легко й радісно. І думає вона про завтрашню зустріч. Вона — передова доярка району, зустріне з піонерами, які заиросили її в гості. Розповідь школярям про свою ферму, про подруг по роботі, які вибороли перехідний Червоний прапор колгоспу. Про те, яка щаслива людина, коли вона закохана у свою роботу. І, можливо, хтось із школярів полюбить професію доярки, стане на стежку, що веде до ферми.

Є. ЖЕЛЕЗНЯКОВ.

Колгосп ім'яні Жданова
Світловодського району.

МОЛОДИМ — ЕСТАФЕТА ДЕРЗАНЬ!

Всім учасникам обласного зльоту відмінників профтехосвіти запам'ятався схвально-паний, пристрасний виступ цієї дівчини. Юлія Іщенко — учениця Бобринського СПТУ № 2 звернулася до всіх респондентів області із закликом: «Дівчата, на тракторі!». Виступ Юлії, а також інші матеріали про роботу зльоту читай на третій сторінці.

Фото М. ГЕЛЬМАНА.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

В ЦЕНТРИ нашого села, навпроти Будинку культури, стоїть пам'ятник Іллічу. Сюди приходять молодь колгоспу в найурачистіші хвилини свого життя. Так було і цього разу. Юнаки й дівчата поклали квіти до пам'ятника найдорожчій людині перед заключним заняттям політгуртка, перед

закладають усіх зусиль, щоб успішно виконувати і перевиконувати завдання п'ятирічки. Ось, наприклад, Олег Гудзов. Хлопець працює на тракторі. Його щоденний виробіток становить 135 проц. від планового. Шофер О. Соколовський щодня перевозить вантажів на 20 процентів більше норми. А Надія Чмир за чотири місяці вже надоїла по 1097 кілограмів молока від кожної корови. Вони і в праці перші, і павчани.

На заключне заняття до нас завітав секретар парткому колгоспу Г. П. Башняк. Він часто приходить поцікавитись, як ідуть справи в гуртку комсомольської політосвіти. Цього разу він разом із Світланною Федорівною поздоровив нас із закінченням учбового року, побажав нам великих трудових успіхів. А потім виступили комсомольці. Слухаючи їх, усвідомлюєш, що рік був щедрий на знання і став ще одним кроком в ідейному загартовуванні наших молодих виробничників.

М. СИГИДА, слухач гуртка «Молоді про партію». Орден Трудового Червоного Прапора колгосп «Росія», Олександрівський район.

Знання — для врожаю

тим, як мали звітувати про знання, набуті в ньому.

А навчалися протягом року наполегливо. Двадцять чотирьох комсомольців, молоді виробничники орденосного колгоспу регулярно відвідували заняття, які проводила пропагандист С. Ф. Тимошенко. Світлана Федорівна цікаво, із захопленням розповідала нам про партію, про славі віхи в історії, позначені на шляху нашого народу, що під її керівництвом іде до комунізму.

Дізнались ми на заняттях багато нового і про минуле нашого села, про перших його комуністів. А

Соціалістичних Республік», Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу, виступ Леоніда Ілліча на XVII з'їзді ВЛКСМ — все це було вивчено і обговорено на заняттях. А промову в Алма-Аті на урочистому засіданні, присвяченому 20-річчю освоєння цілини, ми законспектували, і потім підготували реферати.

На своїх заняттях ми ще раз переконались, наскільки велика турбота партії про наш радянський народ, про соціалістичну Батьківщину, про мир в усьому світі. Чим можемо відповісти ми? Звичайно, ударною працею. І молоді колгоспники

ТЕАТР З ДРУЖНЬОЮ БАШКИРІЇ

Літо — пора гастролей. Цього року кіровоградці знову зустрінуться зі своїми знайомими — сьогодні почнуться гастролі російського драматичного театру з міста Уфи. Це другий приїзд на Кіровоградщину наших башкирських друзів. Вистави, які вони показали в 1968 році, і зараз пам'ятні багатьом любителям театрального мистецтва. Вони пройшли з великим успіхом. Нещодавно наш кореспондент зустрівся з заступником директора театру Михайлом Писновичем Грибановим. Ось що він розповів:

— В Кіровоград ми їхали з хвилюванням. Привітало нас чудове місто, як старих добрих знайомих, хоча ми тут лише вперше. Та історія наших зв'язків значно довша. Адже наша республіка і ваша область давні друзі. Кожен подібний приїзд допомагає ближче пізнати один одного. Як відомо, український драматичний театр імені Кропивницького гастролюватиме у нас, в Уфі.

Російський драматичний театр має свої традиції, закладені акторами старшого покоління, і які продовжуємо сьогодні ми. Мабуть, це і визначає саме обличчя, індивідуальність театру. Бо поєднання досвідченості і майстерності з молодим запалом, чистим і світлим відчуттям життя і творчим загальним привабливим малюнком гри колективу театру. Багато наших акторів полюбляють грати за реальну гру, за високу майстерність виконання. Серед них в першу чергу хочеться відзначити лауреата Державної премії СРСР, заслуженого артиста БАРСР Р. І. Байкову, заслуженого артиста БАРСР Л. А. Беніна, В. Б. Беніфанди, Х. Л. Варшавську, засл. артиста РРФСР і БАРСР М. Л. Кондратьєва, М. М. Дроздова та багатьох інших.

Артисти молодшого покоління — Б. А. Ларіонов, Н. В. Леонова, Г. І. Мідзяєва, В. А. Терентєва та інші відзначаються, насамперед, пошуком своєї власної палітри, на їх рахунок чимало вдало зіграних ролей.

Початку виступів чекали з нетерпінням і особливим почуттям відповідальності. На Україну ми привезли наші кращі вистави. Відкриваємо гастролі романтичною легендою нашого башкирського драматурга І. Юмагулова «Вигнанець». Це наша башкирська «Ромео і Джульєтта». В ній розповідається про трагічну любов двох закоханих в дореволюційній Башкирії. Радимо переглянути вистави «З повноліття» Л. Митрофанова, «Борги наші» Е. Володарського, «Хитромудра закохана» Лопе де Вега та інші спектаклі.

В нашому репертуарі є і п'єси про сучасність і, звичайно, представлена класика. До 150-річчя з дня народження Островського ми підготували кілька вистав російського драматурга, які пройшли у нас з великим успіхом. На гастролі ми покажемо «Без вини винні» та виставу «Білість не порок», яка одержала диплом першого ступеня на Всеросійському огляді театрів. Наші юні глядачі зможуть переглянути вистави-казки «Дід — сім бід» та «Чарівні кузубець» А. Сичова і «Чарівні гуслі» М. Рибакіова.

Крім виступів у Кіровограді, ми дамо близько 90 вистав у містах і селах області. Ми чекаємо хвилюючого дня, коли зустрінемось з глядачем. Ласкаво просимо вас на наші вистави, шановні кіровоградці!

ЯКИМ БУДЕШ, ЛІТО ПІОНЕРСЬКЕ?

Ось і настав червень. Сонячний, перемитий росами й теплими дощами, зелений, пахучий, пташиноголосий. Привів на землю ясне золотокосе літо. Кожен чекає від нього щось своє. Але найбільше — діти. Адже для них літо — то «канікули». І чи ж є слова, які б передали всю чарівність цієї пори дитинства?

Як проведуть свої канікули школярі обласного центру?

Виконуючи постанову Центрального Комітету КПРС «Про заходи по дальшому поліпшенню організації відпочинку піонерів і школярів» в Ленінському і Кіровському районах міста потурбувалися про те, щоб дні літніх канікул пройшли для дітей пов-

лено дитячі ігрові і спортивні майданчики, піонерські кімнати при будинках правліннях, залучаються до систематичної роботи з дітьми вчителі, працівники культосвітніх та спортивних установ. Всього в піонерських і профілактичних таборах, таборах праці й відпочинку, екскурсійно-туристських базах, дошкільних установах відпочине більше 16 тисяч дітей.

— Наші зусилля, — сказав у розмові завідувач мільським відділом народної освіти С. В. Скіпа, — спрямовані на те, щоб докорінно поліпшити ідейно-політичне, інтеракційно-нале, трудове, фізичне, естетичне виховання школярів. Кожна школа влітку стане центром виховної роботи з дітьми. Будуть проведені походи місцями бойової і трудової слави, відбудуться цікаві екскурсії, змагання, ігри.

У школах Ленінського району особлива увага приділена організації таборів праці й відпочинку на базі промислових під-

приємств. Потурбувалися про це в середніх школах №№ 5, 6, 11 і 34, де працюватимуть і відпочиватимуть близько шестисот старшокласників. Слід відзначити також і приклад середньої школи № 16. Тут створено три виробничі бригади школярів. Одна проводить ремонт шкільних приміщень, готуватиме їх до наступного навчального року. Друга — поїде в приміський радгосп «Зоря» на сільськогосподарські роботи. Члени третьої бригади — проходили виробничу практику на меблевому комбінаті.

...Настав червень. Наближаються перші дні канікул. Хочеться побажати, щоб були вони для дітей веселими і щасливими!

Р. ДАЙДАКУЛОВ, позаштатний кореспондент «Молодого комунара», м. Кіровоград.

Сьогодні — День захисту дітей

МОЖНА було б створити своєрідну «карту дитинства», «атлас дитинства», який міг би познайомити з умовами життя дітей в будь-якому кінці світу. Нам би відкрилась зовсім не однорідна панорама. Є країни, де діти можуть рости здоровими, гратися, харчуватися і одягатися як належить, розвивати свою фантазію, пізнавати світ, вчитися, мріяти. А в інших країнах, де панує жорстока експлуатація дитячої праці, немов ми живемо на зорі промислового капіталізму. Є країни, де на службу дітей поставлені медицина, гігієна, психологія, педагогіка. І в інших країнах — досить загадати статистику дитячої смертності в деяких районах Азії, Африки і Південної Америки. Навіть в розвинутих в індустріальному відношенні державах існують різкі протиріччя між умовами життя дітей з різних соціальних груп, міст

МИ, ДІТИ І СВІТ

і сіл чи, як в Італії, тих, хто живе в розвинутих і відсталіх областях країни.

Сумно, коли дитина відчуває на собі всі жахи несправедливості, страждає, не має права на дитинство лише тому, що народилася в цій точці планети, а не в іншій.

Думаю, що найліпший спосіб виховання дітей в тому, щоб позбутися почуття власності. Інакше кажучи, ми повинні прагнути до того, щоб діти мали право бути людьми, щоб їх поважали як людей. Наше завдання — допомогати їм самостійно рости і розвиватися. Думаю, якраз в Міжнародний день захисту дітей ми особливо повинні намагатися побачити світ таким, яким бачать його вони, побачити його їх очима, жити їх надіями. Це не тільки справедливо, але й корисно, оскільки допомагає нам, дорослим, зберегти молодість розуму і серця.

Думаю, що правильно ставлення до дітей вироблено в Радянському Союзі та інших соціалістичних країнах, де діти позбавлені злиднів, голоду, страху за майбутнє, де суспільство турбується про них. У дітей, які живуть в соціалістичних країнах, є дещо більше, ніж можуть дати навіть найрозвиненіші капіталістичні країни. Вони виховуються в суспільстві, де всі їх запити — від дитячих ігор до театральних вистав, книг і відпочинку — є турботою всього суспільства.

Справа в тому, що при соціалізмі не існує «забуття». Суспільство не забуває ніколи ні дітей, ні стариків.

Думаючи про хорошу початкову школу, про хорошу районну бібліотеку, як суспільство йде назустріч дітям, у нас, в Італії, я згадує приклад Болоньї, Модени, Реджо-Емілії, Форлі, я згадує міста, мериам яких є комуністи, де в джунті (орган місцевого управління) є «дитячий інспектор» — комуніст.

Всі чоловіки і жінки планети люблять дітей. Але це не позбавляє людства від того сумного факту, що багато мільйонів дітей живуть важким життям. Боротися, щоб у дітей всього світу було щастливе життя, це значить, боротися за те, щоб змінити світ.

Джанні РОДАРІ, італійський письменник. Рим.

Вони дивилися на світ великими здивованими очима. На татусів, що сиділи незвично тихими, па мам, які чомусь крадькома витирали сльози, на бабусь, які підбадьорюючи посміхалися до них. І не вірили в те, що цей день — такий веселий і радісний — принесе їм розлуку з будинком, що став рідним. Невже це останні дні заходять вони до своїх спаленьок, де бачили найчарівніші сні в житті? Невже останні дні поряд з ними їх вихователі Тетяна Адамівна і Віра Григорівна? Невже більше не мандруватимуть вони по світу на іграшковому автомобілі «Мрія»?

Прощай садок дитячий, Наш веселий рідний дім. Жаль тебе, та ми не плачемо — Адже нам у школу всім.

Чистий дитячий голосок Олі Луньової звучить бадьоро й бойовито. Хоча Олі теж не хочеться прощатися з садком. Так хороше їй було в цьому світі, новому будинку! Он там, на другому поверсі, їх кімната підготовчої групи. Там вони малювали, писали, вчилися рахувати. А в скільки ігор зіграно, скільки пісень, танців, віршів розучено! Як подружжися всі! Пам'ятаєш, як Віточка Новохацька вперше прийшла у вашу групу? Заплакала, прикинула. Так боязно було маленькій без мам, так важко звикнути до незнайомих діток! А нині Віта — одна з кращих подружок, весела, говірка. Як і всі в групі.

А хлопчики, напевне ж, згадують в цей час своїх мужніх шефів — воїнів Кіровоградського гарнізону. Це вони, старші друзі, придумали назву їх дитячому садку — таку ніжну, таку прозору й чисту — «Росинка». І скільки щасливих веселих хвилин проведено разом з ними!

Соловейко навесні, Співає співи голоси...

Сергійко Алфімов і Оленка Дмитренко старанно виспівують кожне слово. І голосочки в них дзвінкі, чисті. Мовби позичили їх у того гоминогого штабеля, чий концерт сьогодні переповнюють зелений острівець дитячого садка. Вони вже навчилися розуміти музику, відрізняти красиве і чисте.

— Чудовий подарунок отримала два роки тому наша дітвора — згадує Людмила Василівна Федієнко — світлу, двоповерхову споруду дитячого садку. Тут є все, щоб зробити кожен день малюків щасливим і радісним. Мимоволі пригадуються перші повоенні роки, коли тільки засновувався наш заклад. Невеличке приміщення, мале подвір'я, конячина, що не завжди вчасно підвозила продукти... А зараз усе те — як сон.

Ці слова, які так старанно вимовляла Мая Давиденко, міг би сказати кожен з дітлахів, що був присутній на святі випуску старших вихованців Кіровоградського районного дитсадку. Кожен бо вдячний за щоденну турботу і завідувачі садком Валентині Василівні Павленко, і методисту Любові Василівні Федієнко, яка донедавна вела їх групу, і двайлівній няні Діні Макарівні Стрикуліс, вихователями, і кухарці Клавії Федорівні Ковальовій, і, зрештою, всім сорока п'яти членам обслуговуючого персоналу закладу, які зробили малюкам стільки хорошого. І як подяку піднесли діти всім старшим друзям, своїм батькам букети квітів — весняних, барвистих, запашних. І була то подяка не тільки найближчим людям, а всьому народові, всій країні за те, що зробили їх дитинство щасливим, осяяним мирним сонцем.

О. ЖУРБА.

ЩАСЛИВЕ ДІТИНСТВО.

То була найурочистіша хвилинка. Ветерани, які прославилися в труді, Герой Соціалістичної Праці агроном-садовод колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району А. Г. Ігнат'єва, депутат Верховної Ради УРСР токарь заводу «Червона зірка» Л. В. Чернега крутили молодій зміні — учням профтехучилища трудову естафету. Приймаючи її, юнаки і дівчата заперили представників старшого покоління — естафету в надійних руках. Молоде покоління робітників і хліборобів виправдає надії, покладені на них партією і народом.

Фото М. ГЕЛЬМАНА.

МОЛОДИМ — ЕСТАФЕТА ДЕРЗАНЬ!

ЩОРОКУ в сім'ю робітників нашої області впливається більше шести тисяч випускників професійно-технічних училищ. Зараз у 22 закладах профтехосвіти області близько 11 тисяч учнів освоюють 93 спеціальності. Всього в дев'ятій п'ятирічці буде підготовлено тридцять з половиною тисяч висококваліфікованих робітників. Перед комсомолом області стоїть важливе завдання: виховати робітничу змїну гідною революційних, бойових і трудових традицій нашого народу, забезпечити народне господарство трудовими кадрами, які б відповідали вимогам сучасного науково-технічного прогресу.

Комсомольська організація області відіграє важливу роль в житті професійно-технічних училищ. Вона допомагає педагогічним колективам виховувати в учнів свідоме ставлення до навчання і праці, розвивати в них громадську активність, підвищувати культуру поведінки.

На правому фланзі — орденосна Новоукраїнська комсомольська організація. За три роки п'ятиріччя в СПТУ і на курсах механізаторів у цьому районі підготовлено 833 спеціалісти, 700 з них — трактористи. Більшість юнаків і дівчат прийшли на навчання за комсомольськими рекомендаціями. Наслідуючи приклад новонакріпців, всім комсомольцям області слід підняти механізаторський всеобщий на вищий рівень. У конкретній справі має втілюватися лозунг: «Живеш на селі — умій володіти технікою, май кілька технічних спеціальностей».

З 11 тисяч учнів системи профтехосвіти області половина навчається на «добре» й «відмінно». 70 процентів отримують підвищені розряди за спеціальності. Хороними знаннями відзначаються учні Знаменського ТУ № 2, Кіровоградського ТУ № 1 та МПТУ № 2, Бобринецького і Олександрійського СПТУ. Серед кращих можна назвати і Олександрійське міське середнє професійно-технічне училище № 1 та деякі інші. Більше 3 тисяч учнів — учасники руху «Сьогодні — відмінник навчання, завтра — передовик виробництва, новатор, ударник комуністичної праці».

Однак питання якості знань не повинні сходити з порядку дня комітетів комсомолу. Слід розширити мережу гуртків технічної творчості, частіше проводити змагання і конкурси кращих за професіями, рішуче боротися з пропусками занять. Актив і опора комітетів комсомолу — відмінники. Вони повинні стати організаційним і спрямовуючим центром в кожному училищі, орієнтиром, прикладом для учнів у навчанні, праці, громадсько-корисній роботі.

ВАЖЛИВИМ напрямком діяльності комітетів комсомолу є виховання нової людини, людини комуністичного суспільства. Потрібно ширше пропагувати і впроваджувати норми комуністичної моралі. Рішучу боротьбу слід поводити з правопорушеннями, поставити на вищий рівень правову пропаганду, активізувати роботу юних дзержинців і «дружин порядку».

П'ятдесят років тому, 12 липня 1924 року, на своєму VI з'їзді Комуністична Спілка Молоді з гордістю і почуттям великої відповідальності прийняла найдорожче ім'я — ім'я Володимира Ілліча Леніна.

Підготовка до святкування ювілею пробудила величезне піднесення ідейно-політичної роботи серед комсомольців училищ. Потрібно зберегти цей заряд і надалі: активізувати роботу ленінських кімнат і музеїв, глибше вивчати теорію марксизму-ленінізму, партійні й урядові документи, удосконалювати організацію і проведення Ленінських заходів. Слід постійно виховувати юнаків і дівчат на кращих трудових зразках сучасності. Хай частіше бувають в училищах кращі люди нашої області, передові виробники, делегати з'їздів партії і комсомолу, ширше розгортається серед нашої молоді наставництво. Всю роботу потрібно проводити під девізом: «Учитися в робітничого класу — рівнятися на робітничий клас!».

Велика честь належати до робітничого класу і колгоспного селянства нашої країни, бути творцем матеріальних благ суспільства. Цю честь потрібно гартувати змолоту, щоб пронести її в трудових звитягах через усе життя.

Святкові колонні учасників зльоту на вулицях обласного центру. Попереду — прапороносці.

Фото М. ГЕЛЬМАНА.

25 травня в професійно-технічних училищах Кіровоградської області відбулися змагання і конкурси учасників зльоту. На території

МПТУ № 2 суперничали юні трактористи. Про те, як проходили ці змагання, розповідає репортаж.

ПЕРЕМОГА ДЛЯ МАЙБУТНЬОГО

Справитися з таким завданням було б не легко і досвідченому механізатору. Провести в лабіринті прапороців громіздкий Т-150К, точно підвести його до навісного агрегата — все це вимагає концентрації уваги, бездоганного володіння машиною.

Події на дистанції розгорталися інтригуюче. Ось за кермо трактора сідає юнак з номером два на грудях. За протоколом — це Микола Волошин з Бобринецького СПТУ № 2. Трактор впевнено простує між прапорами, обминає один за одним вигини маршруту. Але ось падає один знак, другий, третій... Якими довгими видалися ці дві з половиною хвилини для бобринецьчанин, які прийшли поболіти за свого товариша! Але, нарешті, трактор замирає біля агрегата. Шлях закінчено. А з ним визначився і перший лідер — Микола пройшов трасу краще від попередника.

Три прапорці збиває і наступний учасник змагання — Віктор Гончар. Не довго судилося побути лідером і Вікторові. Олександр Антошенко, який змінив Гончара за кермом, вихором промчав між прапорами, зачепивши лише два з них, і коли зупинив машину — всі зрозуміли: гакій «рейд» — серйозна заявка на перемогу.

А потім болілиники, члени журі вітали оплесками учасників і переможців конкурсу. В актовому залі МПТУ № 2 знатний механізатор — Герой Соціалістичної Праці Іван Кирилович Гниляк вручив від імені журі грамоти за перше місце Олександру Антошенку, за друге — Віктору Гончару, за третє — Миколі Волошину. І кожен, хто спостерігав цю церемонію, розумів: хлопці приймають з рук героя-механізатора не лише грамоти — естафету майбутніх трудових перемог.

О. РАКІН.

УРОЧИСТО, ПО-ДІЛОВОМУ

● ХРОНІКА ЗЛЬОТУ

25 травня. Десята година ранку. 500 відмінників навчання професійно-технічних училищ області приїхали до Кіровограда. Відбувається реєстрація делегатів, оформляються списки учасників змагань і конкурсів.

11 година. Проходять екскурсії по місту. Учасники зльоту відвідують хутір «Надія», школу вищої льотної підготовки, інститут сільськогосподарського машинобудування, інститут «Укрміськбуд-проект».

14 година. Розпочинаються конкурси й змагання. В Кіровоградському МПТУ № 2 міряються вмінням майбутні будівельники, механізатори, працівники побутової сфери, змагаються в силі і витривалості спортсмени. В профтехучилищі № 6 демонструють своє вміння юні металісти. Цього ж дня проходять також конкурси мулярів, штукатурів, токарів, слюсарів, електрозварювальників.

Ввечері учасники зльоту побували на стадіоні «Зірка», де відбулося свято, присвячене 30-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників, зустрілися з передовими виробничниками.

26 травня. Дев'ята година ранку. Колони учасників зльоту на чолі з прапороносцями, під звуки духового оркестру крокують вулицями обласного центру. Покладають квіти до пам'ятників В. І. Леніну, С. М. Кірову.

Десята година. Розпочинається пленарне засідання в Будинку культури імені Компанійця. В президії зльоту — ветерани праці, передові виробничники, партійні й комсомольські працівники, відмінники навчання. Виступаючи обмінюються досвідом, обговорюють проблеми навчально-виховного процесу. В урочистій обстановці ветерани праці токаря заводу «Червона зірка», депутат Верховної

Ради СРСР Л. В. Чернега і агроном-садівник колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району, Герой Соціалістичної Праці А. Г. Ігнат'єва вручають учням ПТУ — майбутній робітничій зміні — трудову естафету. Надсилаються вітальні листи на адресу Центрального Комітету КПРС та ЦК Компартії України. Приймається звернення до молоді Кіровоградщини. Нагороджуються активісти зльоту.

26 травня зліт закінчив свою роботу.

ДІВЧАТА — НА ТРАКТОР!

● З таким закликком звернулася до учасників зльоту учениця Бобринецького СПТУ № 2 Юлія ІШЕНКО

Наше училище готує механізаторів для сільськогосподарства. Тут створено всі умови для того, щоб ми досконало вивчили свою спеціальність.

За післявоєнні роки із стін нашого училища вийшло понад 12 тисяч механізаторів, в тому числі близько 1200 дівчат. Багато з випускників своєю самовідданою працею заслужили шану й повагу своїх колективів, відзначені урядовими

нагородами. Семен Онуфрієвич Гончарко та Іван Кирилович Гниляк очолюють нині тракторні бригади в колгоспах імені XX з'їзду КПРС та «Комінтерн», що в нашому районі. За натхненну працю вони удостоєні високого звання Героїв Соціалістичної Праці. Тракторист радгоспу імені Рози Люксембург Іван Антонович Соколан — депутат Верховної Ради

Української Радянської Соціалістичної Республіки.

Гордимось вже й тими, хто ще недавно навчався у наших класах і кабінетах. Випускниця училища Тамара Поліщук на всесоюзних змаганнях молодих ораторів системи профтехосвіти стала чемпіонкою. Їй вручено медаль Всеукраїнської Виставки досягнень народного господарства. Нещодавно найвищою урядовою нагородою — орденом Леніна — удостоєна

ще одна наша випускниця — Валя Телих, яка працює трактористкою в колгоспі імені Свердлова. Її обрано депутатом Бобринецької районної Ради депутатів трудящих, вона — учасник Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Берліні. І повірте мені: кожен з учнів нашого училища прагне бути таким, як наші старші випускники. Нам є з кого брати приклад!

Нині перед сільським господарством країни поставлено великий й складний завдання. Піклуючись про дальший розвиток села, партія й уряд зробили багато, щоб забезпечити його новою технікою, досконалими машинами. Ці машини

потужні, легкі в управлінні, в них зручно працювати. І, що характерно, ми, дівчата, задоволені ними. От тільки одне погано: мало все-таки дівчат йде вчитися цій професії. Значить, цим повинні зайнятися комсомольці. Чим швидше, тим краще. Дівчата нашого училища звертаються із закликом до всіх дівчат області, які закінчують вісім класів, йти навчатися в наш заклад. Сподіваємось, нас підтримають! У свою чергу ми зробимо все, щоб віддячити партії і народу за їх турботу добрими знаннями, самовідданою працею.

Ю. ІШЕНКО,
учениця Бобринецького СПТУ № 2.

ВИХОВУЄМО ГРОМАДЯНИНА.
БЕСІДА З МОЛОДИМИ БАТЬКАМИ

„ЗАЛИШАТИСЯ САМИМ СОБОЮ“

Михайло Іванович Калінін стояв біля колісник нашої держави. 30 грудня 1922 року він був Першим Всесоюзним з'їздом Рад, на якому був утворений Союз Радянських Соціалістичних Республік. Михайло Іванович Калінін завжди був тісно пов'язаний з молоддю. Сьогодні ми публікуємо уривок з спогадів дочки М. І. Калініна — Юлії Михайлівни, які доповнюють наші уявлення про Всесоюзного старосту.

СУВОРИМ батько з нами не був, зате він і не дуже неспівний нас.

Коли його обрали головою ВЦВК і він переїхав до Кремля, зміни в нашій сім'ї, крім того, що батько був тепер зайнятий ще більше, ніж раніше, не сталося.

Але влітку — хай не надовго — він все-таки їздив на батьківщину, у Верхню Троїцю, і своєю матір, нашу бабусю, побачити, і нас відвезти туди на канікули, і самому відпочити.

Цей час в селі був відпочинком і для батька і для нас, але він і сам щодня працював і нас, чотирьох, брав з собою на роботу: повинні ж ми були, оскільки вже прийшли, допомогти нашій бабусі.

Пам'ятаю, і мама пам'ятає, завжди говорила: «Все, що можеш зробити сам, роби обов'язково сам».

Хоча батько давно залишив село, руки його зберігали пам'ять про селянський труд. Особливо він любив сінокос, не був його найкращим відпочинком, як він говорив. Він і косив справно, і коси сам відбивав. Покосити, а потім зупинитися, присяде з селянами і скаже: «Давайте покуримо, а молоді хай попрацюють». Тут і починалася у них розмова — виразу навіколо цього збирався гурт.

Якось до нас в дім — це теж було в селі — прийшла незнайома жінка з дівчиною — просити ради і допомоги. У дівчинки під народження була пошкоджена нога, одну її вилупили на вулицю не можна було, а у жінки, крім цієї дівчинки, було ще шестеро дітей, і чоловік не повернувся з війни.

Мама вирішила взяти дівчинку з собою, показати її московським лікарям. В Москві Аніо — так звали дівчинку — поклали в лікарню. Лікування тривало кілька років. Ми відвідували її і зовсім звикли.

Аніо вилікували, але тут з села прийшла звістка: померла її мама.

— Хай росте разом з нашими, — запропонував батько.

Так і зробили. В той час в нашій сім'ї вже жив Сашко — племінник батька, він теж втратив своїх рідних. Коли він пішов до школи, батько речував і його. Так нас стало п'ятеро.

ВЧИЛИСЬ ми, хто краще, хто гірше — за здібностями, але всі — добросовісно. Батько наші заняття не контролював, довіряв нам. Сам він всіма своїми знаннями був зобов'язаний собі самому — все життя він читав, можливо тому у нього був принцип відносно нас: «Хочеш вчитися — вчись».

Думок своїх намі не нав'язував, потаїти ніколи не читав. Висловлював свою думку однією-двома фразами. Висловити не любив. Вважав: хто не хоче почути — все одно не почує.

Коли я закінчила школу, мені хотілося піти на роботу, щоб швидше стати зовсім самостійною. Це був двадцять третій рік. Батько лише одне сказав: «Зараз людям не вистаєє роботи, а у тебе є можливість вчитися». Я зрозуміла це так: «Що ж, ти займаєш місце, яке інші погребуть більше, ніж ти». І пішла в інститут. Валя, мій старший брат, поїхав в Ленінградський політехнічний інститут на електрофакультет — це був час ГОЕЛРО.

Стали думати, де йому жити в Ленінграді. Батько попросив старого робітника Калашнікова, з яким був знайомий ще з часів коли працював на заводі «Ливаз», щоб Валя пожив у них. Калашніков був бездітним, жили вони вдвох з дружиною.

Старий спочатку засмучувався: «Ми не зможемо створити умов. Чи буде йому добре у нас?».

Батько відповів: «Нехай він хвилюється про те, щоб вам було з ним добре».

Валя жив серед простих трудових людей, звичайно, проходив справжню школу життя. Розбалуватися в цій робітничій сім'ї він, звичайно, не міг. Гроші за квартиру і харчування Валі батько посилав Калашніковим, а Валі на власні витрати давав дуже небагато. Коли прийшов час Сашкові поступати в інститут, і він теж поїхав в Ленінград, то жив у цій же сім'ї.

В Ленінграді у Віснєво-Медичній академії, після закінчення школи вчилась Ліда. Їй теж хотілося швидше стати самостійною, знати, що всім у житті вона зобов'язана власній праці. Вона насіть поминала прізвище, щоб люди не знали чия вона дочка. Поїхала в Ленінград Ліда в Лесноу. Звичайно, ми розуміли, що нашим батьком можна гордитися, але розуміли і те, що ми тут ні про чому, і не хотіли мати ніяких поблажок в житті тому, що ми його діти.

Це почуття в нас виховав він, як і всі інші — без сльоз. З дитинства батько зник до злиднів, і тоді бережливість, вміння обходитися свої потреби виникли в його пліді. І кров. Його товариші по Путиловському заводу загинули, що він ніколи не пив, вигравив менше, ніж загубив, завжди мав невелику суму на випадок нещастя і виплатити товаришам.

СТАВИТИ голову ВЦВК і пізніше ЦВК, він змінив у всьому, в тому числі і в цьому залишився самим собою. Він був скромним у поведінці від небажання мати особисті вигоди завдяки своєму становищу і тому, що хотів, аби ми, його діти, не вписалися барчуками. Щоб ми жили, як всі.

З часом у батька з'явився зір, а без книг він ніколи не жив. Те, що ми читали йому вслух. Особливо любив він слухати російську історію Соловйова. Пам'ятаю, як читала йому Лермонтова в новому тоді виданні. Він просив, щоб я читала не лише текст, але і коментарі; як працював Лермонтов над віршами, які були в нього нарізати. Я тоді читала і мовчала: навіщо йому це потрібно? Тепер я розумію: і тут цікавив його труд і майстерність, те, що до кінця його життя для нього залишилося найважливіше.

Літературний запис Ю. КАПУСТО.

1 **СУБОТА**

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05

— Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Для дітей. «Так чи не так?» (М). 10.00 — Музична програма «За листами грядиць». (М). 10.30 — «Для вас, батьки». (М). 11.00 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Творчість юних». Концерт. (М). 12.00 — «За високу якість продукції». Всесоюзний репортаж. (М). 12.30 — Кольорове телебачення. «Наш Пушкін». (М). 13.15 — На здобуття Державних премій СРСР 1974 року. Концерт народного артиста СРСР Ю. Гуляева і державного академічного російського народного оркестру імені М. Осипова. (М). 14.15 — Інтербачення. «Здоров'я». (М). 14.45 — «Музичні вечори для юнацтва». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.50 — Концерт оперної музики. (М). 19.15 — Кольорове телебачення. «Діти Країни Рад». (М). Телевізійний документальний фільм. 20.10 — Кольорове телебачення. Телеспектакль. О. С. Пушкін. «Будничок у Коломні». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Концерт артистів чехословацької естради. (М). 22.15 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з художньої гімнастики. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.25

— Художній фільм «Іван Макарович». (К). 10.50 — «О. С. Пушкін на півдні». (Одеса). 11.20 — Концерт Оренбурзького народного хору. (К). 12.20 — «Хвала робітничим рукам». (Дніпропетровськ). 13.20

— Для дітей. Мультфільм. «Царівна-жаба». (К). 14.00 — Концерт, присвячений закриттю першого всесоюзного огляду телефільмів, присвячених робітничому класу. (Донецьк). 15.40 — «Інтенсифікація підготовки». (К). 16.10 — «Співаєть молоді». Концерт. (Львів). 16.40 — «Екран молодих». (К). 17.35 — «Екран передового досвіду». (К). 19.05 — Музичний фільм «Танцює Надія Павлова». (К). 19.30 — Програма «Вісті». (К). 19.00 — Першість Європи з боксу серед юніорів. (К). 20.00 — Концерт народної артистки СРСР Н. Ткаченко. (Одеса). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Людина не самотня». (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

2 **НЕДІЛЯ**

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05

— Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Будильник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу!». (М). 11.00 — Кольорове телебачення. «Музичний кіоск». (М). 11.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. Зустріч юніорів телестудії «Орля» з Героєм Соціалістичної Праці, лауреатом Ленінської премії академіком В. М. Глушковым. (М). 12.20 — Кольорове телебачення. «Сільська година». (М). 13.30 — Кольорове телебачення. «Піднята цілина». Художній фільм. III серія. (М). 15.10 — Міжнародна панорама. (М). 15.40 — «Співає Г. Великанова». (М). 16.10 — Міжнародна зустріч з футболу. Збірна Болгарії — збірна Англії. В перерві — мультфільм. (Передача з Болгарії). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 19.15 — Інтербачення. Кольорове телебачення. «Велика московська регата». (М). 19.30 — Інтербачення. Заключний концерт другого всесоюзного фестивалю мистецтв «Київська весна». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження заключного концерту

фестивалю мистецтв. (М). 22.40 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05

— «Екран молодих». (Ворошиловград). 10.25 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Шельменко-денщик». (К). 11.55 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Ось так, Мишкін». Ляльковий вистав. (К). 12.55 — Концерт. (К). 14.05 — «Кандидат дзержинців». Кіноарис. (Дніпропетровськ). 14.30 — «Пісні для вас». (Донецьк). 15.15 — Телефільм «Сини продовжують». (К). 15.45 — Концерт молодих виконавців. (К). 16.45 — Кольорове телебачення. «Пані гості». (К). 17.15 — «Музична пошта». (К). 18.00 — Вистава «Твої шістьнадцять». (К). В перерві — програма «Вісті». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Ходіла по муках». III серія. «Похмурний ранок». (К). 23.10 — Вечірні новини. (К).

3 **ПОНЕДІЛОК**

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05

— Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Тобі, юності». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 11.00 — Новини. (К). 11.15 — Художній фільм «Людина не самотня». (К). 15.30 — «Цілина: наука і практика». (М). 16.00 — «Об'єкти». (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «Ваш сад». (М). 17.00 — «Ми — робітничий клас». На всесоюзного огляду телефільмів про робітничий клас у Донецьку. (М). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — «Екран запрошує». (Кіровоград). 19.00 — Урочний вечір, присвячений 175-річчю з дня народження великого російського поета О. С. Пушкіна. В перерві — «На добраніч, діти!». 21.00 — Програма «Час». (М). 21.45 — «Тетрадь фойє». (Кіровоград). 22.45 — Кольорове те-

лебачення. «Спортивний щоденник». (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Телефільм «Вірність». (К). 18.30 — Рекламна оголошення. (К). 19.00 — На зустріч п'ятому міжнародному конкурсу імені Г. І. Чайковського. (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Телеспектакль. М. Горький. «Хазяїн». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.45 — Концерт Оренбурзького народного хору. (К). 22.45 — «На лавах республіки». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

4 **ВІВТОРОК**

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05

— Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Умілі руки». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Поезія». (М). 10.15 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 11.15 — Новини. (К). 11.30 — Кольорове телебачення. Кінотрилогія «Ходіла по муках». Фільм I. «Сестри». (К). 13.10 — Реакційна суть ідеології і політики українського буржуазного націоналізму. Передача III. (К). 15.35 — Кольорове телебачення. Телефільм «Ного хліба ростуть». (М). 15.55 — «В ефірі» — «Молодість». (М). 16.50 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Кортік». I серія. (М). 18.00 — Для школярів. «Операция «Світлофор». (Кіровоград). 19.10 — Кольорове телебачення. На запитання телеглядачів відповідає член-кореспондент АН СРСР В. Г. Афанасьєв. (М). 19.40 — Художній фільм «Небесний тиждень». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.45 — На здобуття Державних премій СРСР 1974 року. Концерт народної артистки СРСР М. Бієшу. (М). 22.30 — «Горіло не вгамне світло...» У програмі твори О. Пушкіна, М. Лермонтова, О. Блока, В. Маяковського, С. Єсеніна, М. Світлова та інших. (М). 23.05 — Новини. (М).

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ОРДЕНА ТРУДОВОГО
ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІМЕНІ 300-РІЧЧЯ ВОЗЗ'ЄДНАННЯ УКРАЇНИ З РОСІЄЮ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

НА 1974—75 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На факультеті денного відділення: фізичний (спеціальності: фізика, радіофізика і електроніка, електронні обчислювальні машини); механіко-математичний (спеціальності: математика, прикладна математика, механіка, гідроаеродинаміка, динаміка і міцність машин, економічна кібернетика, економіка праці); фізико-технічний; історичний (спеціальності: історія); філологічний (спеціальності: українська мова і література, російська мова і література, англійська мова і література, німецька мова і література, французька мова і література); хімічний (спеціальності: хімія); біологічний (спеціальності: біологія, зоологія і ботаніка, біохімія).

Вступники складають екзамени на спеціальності: прикладна математика, електронні обчислювальні машини, фізика, радіофізика і електроніка, механіка, гідроаеродинаміка, математика, динаміка і міцність машин і фізико-технічні спеціальності — математику (письмово і усно), фізику (усно), російську (чи українську) мову і літературу (письмово);

на спеціальності: біологія, зоологія і ботаніка, біохімія — біологію (усно), математику (письмово), хімію (усно), російську (чи українську) мову і літературу (письмово); історія, українська мова і література, російська мова і література, романо-германські мови і літератури — російську (чи українську) мову і літературу (письмово і усно), історію СРСР (усно), одну з іноземних мов (усно); на спеціальності: економічні — математику (письмово), історію СРСР (усно), географію (усно), російську (чи українську) мову і літературу (письмово); на спеціальності: хімія — хімію

(усно), фізику (усно), математику (письмово), російську (чи українську) мову і літературу (письмово).

Вступні іспити проводяться за програмами, затвердженими МВССО СРСР, у відповідності з програмами середньої загальноосвітньої школи і за бажанням вступників здають українською або російською мовами.

Для вступу необхідно подати такі документи: заяву на ім'я ректора за єдиною формою; документ про середню освіту (в оригіналі) — атестат або диплом з вкладишем; характеристику, підписану не тільки керівником підприємства, установи, школи, але й представниками громадських організацій (партійної, комсомольської, профспілкової), завірену гербовою печаткою; медичну довідку (форма № 286); чотири фотокартки (розміром 3x4 см без головного убору); виписку з трудової або колгоспної книжки, завірену керівниками підприємства чи закладу; паспорт, військовий квиток або приписне свідоцтво пред'являються особисто.

Всі документи, крім документа про освіту, мають бути датовані 1974 роком.

Прийом заяв з 20 червня по 31 липня.

Особи, нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю, або які одержали диплом про закінчення середнього спеціального навчального закладу і середнього профтехучилища з відзнакою, складають екзамени з однієї з дисциплін:

на спеціальності: прикладна математика, математика, механіка, гідроаеродинаміка, динаміка і міцність машин — математика (усно); на спеціальності: фізика, радіофізика і електроніка, електронні обчислювальні машини, фізико-технічні — фізика (усно);

на спеціальності: хімія — хімія (усно);

на спеціальності: біологія, зоологія і ботаніка, біохімія — біологія (усно);

на спеціальності: економіка праці і економічна кібернетика — математику (письмово);

на спеціальності: українська мова і література — українська мова і література (письмово);

на спеціальності: російська мова і література — російська мова і література (письмово);

на спеціальності: історія — історія СРСР (усно);

на спеціальності: романо-германські мови і література — іноземна мова (усно).

При здачі екзаменів (як письмово, так і усно) з відповідної дисципліни на оцінку «5» вони звільнюються від наступного складання вступних екзаменів, а при одержанні оцінок «4» і «5» здають екзамени з усіх відповідних дисциплін.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня.

Особи, які не з'явилися без поважних причин на один з іспитів або одержали незадовільну оцінку, до наступних іспитів не допускаються. Перескладання іспиту з метою підвищення оцінки не дозволяється.

Студенти денного відділення забезпечуються стипендією і гуртожитком на загальних підставах.

Початок занять з 1 вересня 1974 року.

Документи приймаються щоденно, крім вихідних днів, з 9 до 15 години — понеділок, середа, четвер, субота; з 13 до 19 години — вівторок, п'ятниця за адресою: Дніпропетровський, пр. К. Маркса, 35, II поверх. Поштова адреса: 320625, Дніпропетровськ-10, пр. Гагаріна, 72, Держуніверситет, приймальна комісія.

З 5 липня працюють платні підготовчі курси для сільської молоді.

РЕКТОРАТ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідально секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Колектив обкому ЛКСМУ України висловлює глибоке співчуття секретарю Світловодського міського комітету Т. В. Ветехніній з приводу тяжкої втрати — смерті її матері!

Олександр Степанів.